

For så vidt angår de tilfælde, hvor kommunerne skal tilbagebetale beløb til statskassen, gælder den ændrede slutafregning for afregninger vedrørende skatteårene fra og med 1991. Reglerne vil således udskyde kommunernes »novembertilbagebetalinger« fra og med 1992.

Der foretages pr. 1. november 1992 efter de hidtil gældende regler en beregning af afregningen mellem staten og kommunerne vedrørende kalenderåret 1991. Såfremt beregningen viser et beløb i kommunernes favør, udbetales dette.

Den 1. maj 1993 foretages der en opfølgende beregning vedrørende indkomståret 1991. Resultatet af denne beregning afregnes overfor kommunerne med 1/3 hver af månederne oktober, november og december 1993, uanset om der i forhold til opgørelsen pr. 1. november 1992 er udløst en tilbagebetaling til statskassen, en yderligere tilbagebetaling til kommunerne, eller en tilbagebetaling til kommunerne er blevet ændret til en tilbagebetaling til statskassen.

Efter de gældende regler sker statskassens afregning af kommunernes andel af dødsboskatten og den særlige indkomstskat pr. 1. november. I tilknytning til ændringen af novemberafregningen er det foreslået, at afregningstidspunktet for disse skatteandele ændres til den 1. december (kildeskattelovens § 64, stk. 7, som affattet ved lovforslagets § 1 samt lovforslagets § 2).

3.2. *Ændret afregning af skatteansættelser vedrørende tidligere år, restancer m.v.*

Efter de gældende regler skal der hvert år pr. 1. november ske en afregning af kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter vedrørende situationer, hvor der foreligger ændring af skatteansættelser, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed m.v. I tilknytning til ændringen af novemberafregningen foreslås det, at afregningen af disse skattebeløb ændres, således at der også i denne relation foretages en opgørelse pr. 1. maj og en efterfølgende afregning af beløbene med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december samme år.

Bestemmelsen i den her foreslåede affattelse har første gang virkning for opgørelsen pr. 1. maj 1993. Opgørelsen pr. 1. maj 1993 vil omfatte beløb, der er ført i tilgang eller til afgang inden for det seneste halve år, idet der i henhold til gældende regler gennemføres en afregning pr. 1. november 1992. Under hensyntagen til, at det kun drejer sig om et halvt år, er det i ikrafttrædelsesbestemmelsen fastsat, at afregningen skal ske med et tillæg af 3 pct.

Forslaget indeholder endvidere en forøgelse af kommunernes incitament til en hurtig inddrivelse af skatterestancer, idet der gennemføres en hurtigere

afregning af ikke-inddrevne kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter. Efter de hidtidige regler har kommunerne - fra statskassen - oppebåret provenuet af samtlige skatteansættelser, herunder også ikke-inddrevne skatter. Ikke-inddrevne skatter er først blevet modregnet, når beløbet er erklæret uerholdeligt.

Efter de foreslåede regler flyttes afregningen frem til allerede det tredje år efter det indkomstår, skatterne vedrører, idet beløbene opgøres pr. 1. maj i afregningsåret. Der foreslås dog samtidig en række undtagelser fra denne hovedregel. Det drejer sig om tilfælde, hvor der er bevilget henstand på grund af skyldnerens økonomiske forhold, hvor der er bevilget henstand i forbindelse med en klage over skatteansættelser, eller hvor de kommunale inddrivelsesmyndigheder har bevilget en henstand af længere varighed. Ved længere varighed skal forstås en periode på mindst 6 måneder. Endvidere finder hovedreglen ikke anvendelse, hvis skyldnerens bo er taget under konkursbehandling, eller skyldnerens dødsbo behandles ved offentlig skifte. Fælles for de nævnte undtagelser er, at de kun finder anvendelse i det omfang skyldnerens restance for hvert enkelt indkomstår pr. 1. maj i afregningsåret overstiger et grundbeløb på 22.000 kr. Grundbeløbet reguleres og udgør i 1991-niveau 25.000 kr.

Beløbet omfattet af undtagelserne skal opgøres pr. førstkommande 1. maj, efter at den bevilgede henstand er udløbet henholdsvis bobehandlingen afsluttet og afregnes sammen med de øvrige beløb, der opgøres pr. denne dato.

Ved forslaget etableres der endvidere mulighed for, at kommunerne og Told- og Skattestyrelsen for enkeltstående restancer kan aftale, at hovedreglen ikke skal finde anvendelse. Forudsætningen for, at sådanne aftaler kan indgås, er, at der er tale om et betydeligt restancebeløb, at en afregning efter hovedreglen vil have væsentlig betydning for kommunens likviditet og økonomi i øvrigt, at helt specielle omstændigheder bevirker, at restancen ikke kan indrives for nærværende, og at der er udsigt til, at restancen på længere sigt kan inddrives. Alle fire betingelser skal være opfyldt for, at en aftale kan indgås. I forbindelse med aftaleindgåelsen skal det fastsættes, hvornår den udløber, og afregning af restancebeløbet skal ske på basis af opgørelsen førstkommande 1. maj efter udløbstidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse skal første gang have virkning for opgørelsen pr. 1. maj 1995. Bestemmelsen har virkning for skattebeløb vedrørende indkomståret 1992 og følgende indkomstår.

4. *Finansieringsgaranti*